

[Anna Westergaard.]

middelområdet, og ved hvilke foreældede forskrifter fjernes og spredte regler samles til et hele.

Loven er en udpræget rammelov. Der findes i lovforslagets 24 paragraffer over 30 forskellige bemyndigelser til indenrigsministeren, men det må heroverfor sikkert erkendes, at sådanne bemyndigelser i forhold som de foreliggende er praktisk uundgåelige, hvis ikke loven skal blive så u håndterlig, at den i praksis ikke bliver til at have med at gøre. Jeg vil gerne indskyde den bemærkning til den ærede ordfører for partiet venstre (Ingfred Juul Andersen), at jeg tror ikke, at det ærede medlem behøver at være så betænkelig ved disse bemyndigelser, der også fandtes i det lovforslag, som i sin tid blev fremsat af partiet venstres indenrigsminister.

Loven omfatter meget store områder: omsætning, tilvirkning, opbevaring og transport, ærlig reklame, anmeldelsesbestemmelser, bestemmelser om omsætning fra køretøjer og fartøjer og ved ombæring, om lokalers tilstand og orden, om redskaber, indpakningsmateriale og almindelig renlighed og endelig en del særlige bestemmelser om enkelte levnedsmidler.

Lovforslagets enkelte paragraffer er gang på gang blevet grundigt udvalgsbehandlet i rigsdagen, og dets indhold synes herefter som helhed hensigtsmæssigt og forsvarligt, og der er næppe grund til her at komme nærmere ind på detaljer i forslaget. Det er et godt forslag, som betegner et fremskridt på et sundhedsmæssigt vigtigt område, uden at det går nogen for nær, og jeg kan på mit partis vegne anbefale det til gennemførelse også i dette høje ting.

Indenrigsministeren (Smørum): Der er gjort nogle bemærkninger om de meget store bemyndigelser, der gives indenrigsministeren ved denne lov. Det er betragtninger, der også var fremme ved behandlingen i det andet høje ting, og det er meget naturligt, at man ser på de mange beføjelser, der her er givet indenrigsministeren, men efter at vi havde gennemdrøftet lovforslagets bestemmelser paragraf for paragraf, sætning for sætning, var man alligevel fra alle partiers side i folketinget enig om, at stort andet udformning end den, lovforslaget nu har fået, ville man ikke være i stand til at give det. Det er umuligt at udforme lovbestemmelser på alle de områder, som loven beskæftiger sig med, det er nødvendigt, at der gives beføjelser til indenrigsministeren, og man må så regne med, at indenrigsmini-

steren vil lægge vægt på at få administreret loven på bedst mulig måde. Jeg kan for mit vedkommende sige, og jeg tror også, jeg her kan tale på sundhedsstyrelsens vegne, at vi vil lægge megen vægt på, når denne lov skal føres ud i livet, at de pågældende kontrolmyndigheder ikke så meget optræder som retshåndhævere overfor erhvervene, men mere som rådgivere og vejledere. Jeg håber, at det skal lykkes at få loven ført ud i livet på denne måde. Derved tror jeg også, at loven får større betydning, end hvis kontrollen mere bliver betragtet som en politiopgave.

Det er indlysende, at når man skal lovgive på de områder, det her drejer sig om, er der to hensyn at tage. Man må tage hensyn til, at de levnedsmidler, der fremstilles til salg, behandles på en måde, som tilfredsstiller rimelige krav med hensyn til sundhed og renlighed. På den anden side må det også være sådan, som det er nævnt af forskellige ordførere her, at der naturligvis ikke iværksættes overflødige kontrolforanstaltninger — det tror jeg nu heller ikke, der er nogen, der har tænkt på. Endelig må der også tages hensyn til, at loven føres ud i livet på en måde, der volder mindst muligene for erhvervene, og det er også derfor, man flere steder i loven har indsat bestemmelser om, at udarbejdelsen af de egentlige kontrolregler, regulativer og hvad det nu drejer sig om, skal ske i samråd med de pågældende erhverv.

Jeg kan ikke, når vi nu beskæftiger os med denne efter min mening meget nødvendige og også vidtrækkende lov, tilbageholde en bemærkning om, at det jo glædeligvis er sådan, at der i de senere år er sket meget, meget store fremskridt i retning af større renlighed og mere orden både ved fremstillingen og ved omsætningen af levnedsmidler, men en gang imellem dukker der eksempler op på, at man ikke alle steder er så omhyggelig og nøjeregnende, som det kunne forlanges, i de virksomheder, som fremstiller levnedsmidler, og det er disse forhold, loven tilsigter at råde bod på.

Der er fremsat et par bemærkninger med hensyn til varer, som opbevares i andelsfryserier, og jeg forstod, at man var lidt bange for, at lovens bestemmelser kunne virke generende. Jeg tror nok, det skal lykkes at finde en metode, så at også disse forhold kan ordnes på rimelig måde.

Det samme gælder de spørgsmål, der er rejst om handel med fjerkræ. Dette spørgsmål kan sikkert, når loven er vedtaget, ordnes på fuldtud betryggende og tilfredsstillende måde.